

[Finansministeren.]

til at knytte mange Kommentarer til de Bemærkninger, der er fremsat; kun et Par enkelte Ting vil jeg sige en lille Smule om.

Jeg er, som det fremgaar af de Bemærkninger, jeg fremsatte i Fremsættelsestalen, helt enig i de Synspunkter, som her og andetsteds er kommet til Udtryk med Hensyn til Tjenestemændenes dygtige Arbejde — et Arbejde, som i høj Grad bør respekteres — gennem Besættelsestiden. Jeg ved ikke, om der skulde være nogen Anledning til yderligere at fremhæve enkelte Grupper, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rytter ligesom havde en Ansats til, idet det ærede Medlem særlig omtalte Domstolene, Departementscheferne, Politiet, Jernbanefolkene o. lign. Jeg tror, det ærede Medlems Konklusion: at det er svært at fremdrage enkelte Grupper, er den rigtige, fordi vi jo staar over for en Kreds af Embedsmænd, der hver for sig har gjort deres Gerning under de mest vanskelige Vilkaar og Forhold. Jeg skal gerne for mit Vedkommende give Udtryk for den Opfattelse, at det har været rigtigt, at saa mange danske Instanser som muligt har opretholdt deres Virksomhed under Besættelsen. Jeg tror, det i det hele har været en ganske afgørende Forudsætning for, at vi er kommet igennem denne Periode, saaledes som vi er det, saa jeg vil gerne understrege min Enighed i den Konklusion, det ærede Medlem Hr. Rytter opstillede.

Der har i første Linie af de ærede Ordførere været talt om Spørgsmaalet de samgifte. Det er jo et principielt Spørgsmaal. Det ærede Medlem Frk. Anna Westergaard mente, at Organisationerne ikke burde have tiltraadt, uden at ogsaa dette Problem var blevet løst. Jeg for mit Vedkommende var glad ved, at Organisationerne tiltraadte, selv om det ikke blev løst — det havde dog været kedeligt, om vi skulde skilles som Uvenner paa et Problem som det, der her er Tale om. Jeg mener, det er et principielt Anliggende, som det vilde have været urimeligt at behandle ved en *tilfældig* Regulering — om jeg maa bruge dette Udtryk uden at blive misforstaaet — som den, der har fundet Sted ved denne Lejlighed. En Regulering paa dette Punkt maa foregaa inden for Lønningskommissionens Rammer og maa derefter behandles som det principielle Anliggende det er, ved Gennemførelse af et særligt Lovforslag. Det er mit Indtryk, at man allerede har drøftet Spørgsmaalet ved visse Lejligheder i Lønningskommissionen — det er i hvert Fald mit Indtryk efter de Oplysninger, der fore-

ligger for mig —, saa at baade det ærede Medlem Frk. Anna Westergaard og de øvrige ærede Medlemmer, der samtidig er Medlemmer af Lønningskommissionen, tidligere har været stillet over for dette Spørgsmaal dèr. Det er ogsaa mit Indtryk, at ingen af Lønningskommissionens Medlemmer har fundet, at Spørgsmaalet var saa presserende, at man allerede nu burde fremme det ved Gennemførelse af en særlig Lov eller ved Lovgivning paa Normeringsloven. Jeg har derfor ikke ment, der vilde være nogen Rimelighed i at tage det op nu, uanset at jeg erkender, at der her er et Problem, navnlig for de Tjenestemandsfamilier, hvor den ene er ansat i Statens Tjeneste og den anden i Kommunen; men Behandlingen af dette Spørgsmaal mener jeg som sagt først og fremmest bør finde Sted i Lønningskommissionen og derefter føres videre i Lovforslags Form til Afgørelse i Rigsdagen.

Jeg maa dog gøre en Bemærkning over for en vis Tendens, som forekom mig at ligge i det ærede Medlem Frk. Anna Westergaards Bemærkning om Organisationerne; det er muligt, jeg har misforstaaet det eller hørt fejl, men jeg opfattede det ærede Medlem Frk. Anna Westergaards Udtalelse om Sagen saaledes, at hun ikke mente, Organisationerne havde fremført Kravet. Deroverfor vil jeg gerne her sige, at Organisationerne — det gælder navnlig Guldsnorenes Organisation og Lærerne — i høj Grad fremførte Kravet vedrørende de samgifte. Men den Argumentation, jeg her har givet Udtryk for, blev ogsaa fremført under Forhandlingerne, og vi enedes altsaa i sidste Instans om ikke nu at tage Problemet om de samgifte op til en Løsning.

Det ærede Medlem Hr. Malchau mente at kunne fastslaa, at Tjenestemændene endnu har noget til gode. Det er vist en af de Vendinger, som vi kan bruge om snart sagt alle i dette Land. Hvem har egentlig ikke noget til gode fra denne vanskelige Tid med Undtagelse af særlige Grupper, der har levet højt paa andres Bekostning herhjemme? Jeg har ikke noget imod, at man bruger en saadan Formulering som den, det ærede Medlem her gav Udtryk for, men jeg har i min Fremsættelsestale gjort gældende — hvad der er rigtigt —, at de 4 Portioner, der ydes Tjenestemændene ved denne Lejlighed, uanset at jeg ligesom de ærede Ordførere finder det helt rigtigt, at de ydes, ydes ud over, hvad der er fastlagt som berettiget i Henhold til Tjenestemandsløven. Jeg har som